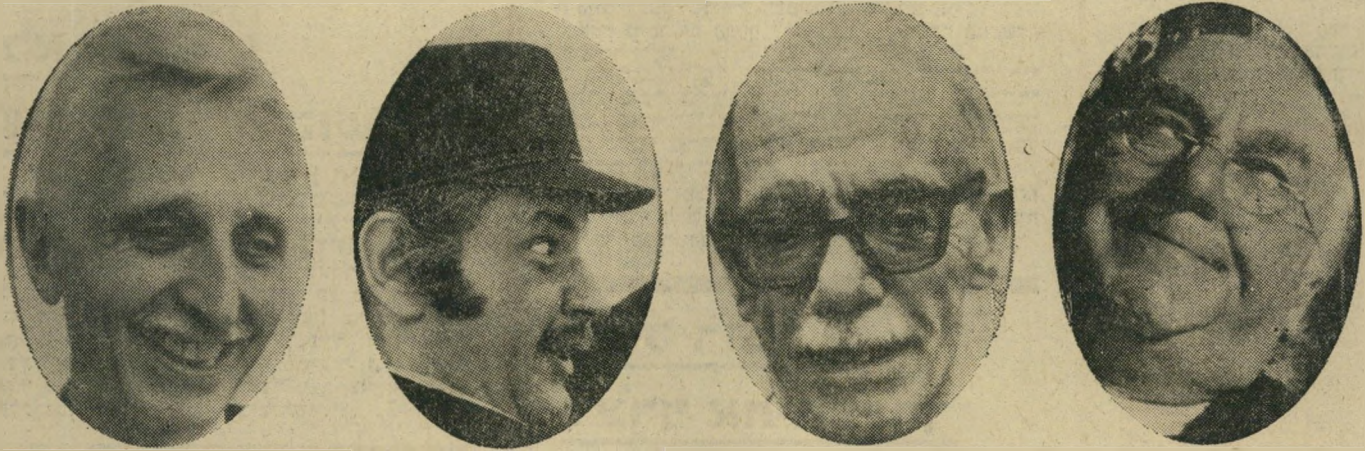

ממישנתו של מייסדו
טוב שבר אחד בענן
משני שברים באשכים.
מ. זוארץ
(לאחר תקיעת „שברים“ בשופר גדול)

רבישיח של אנשי רוח-פרצים בבית "ZOO הארץ"

מה קרה לנו? מה פתאום? מה זה פה?

מי
ומי
ברבישיח

מימין לשמאל: פרופסור פרץ רוח, הרבייהודה הכהן שיח, תת-אלוף (מיל.) תת (תתק"ה) מקלע והמשורר א. בית-אבות

מ. זוארץ: מה קרה לנו?

כבוד הרב שיח:

נראה כי העם היהודי אשר מקר רות תרבותו ינקו אלפי שנים ממקר רות עמוקים שחרצו חריצים עזים בר נשמתו הרכה של העם. ולפתע התחלנו להבין שגם זלמרות כל אלה אין מקום לשום יסוד של חשש או ספק כי משהו קרה לנו.

פרופ' פרץ רוח:

בהחלט. נראה לי שרוח של חולשה תקפתנו. סוף-סוף המצרים רק חצו את התעלה ושולטים בה, והסורים קיבלו לידיהם חלקים מרמת-הגולן, ובכל-זאת יש בארץ אנשים המדברים בגלוי על ניצחון ערבי.

המשורר א. ב. אבות:

שטויות!
לא יכול להיות!

למה הקינות?
הרי לנו הניצחונות!
טרה לה לה לה לה?

תת-אלוף (מיל.)
תת (תתק"ה) מקלע:

שימו לב אלי חברי, בקיצור — אנחנו ניצחנו וזהו. ויותר טוב שהעם ידע את זה. ברור?

כבוד הרב שיח:

אנחנו! רק אנחנו ניצחנו! תמיד

אנחנו ניצחנו!

מ. זוארץ: מה פתאום?

פרופ' פרץ רוח:

לא פתאום. תמיד! הם יורים — ו אנחנו מנצחים. הם יורים גם בטוסים — ואנחנו מנצחים.

המשורר א. ב. עבות:

מה פתאום, מה פתאום.

הערבים לא יודעים ללחום
לא אתמול ולא היום
אך פנינו לשלום
טרי לי לי לי לי...

מ. זוארץ: מה זה פה?

תת-אלוף (מיל.)
תת (תתק"ה) מקלע:

פה זה רבישיח של אנשי רוח-פרצים בבית "ZOO הארץ".

מ. זוארץ:
אהה!

המשורר א. ב. עבות:

באנו חושך לגרש
נקשקש ונחנרש
משורר עם גנרל
מרימים את המוראל
טרה לה לה לה לה!
(המשך ברבישיח בבית „ידיעות“, בבית „מעריב“ ובבית תמחוי)

ילדים!

מי שיכתוב שיר, סיפור, ציור, או בדיחה שתנציח באופן חד וממצא את נצחון ישראל, הוא יהיה

זרים המורל

של "ZOO הארץ". בין ה- פותרים נכונה יוגרלו צוי גיוס.

מזרל הרמת —
לנצחון תרמת!

איחולים

להם מה הם שווים באמת. שלא יתנפחו כל-כך, הקנדונים האלה. זה מה שאני מאחל לעצמי:

מלחמה אחת לפי הכללים שלנו. תנו לי עוד צ'אנס!
אני רוצה גומלין!
אצלנו שיהיה ליגה, לא נוק-אאוט!

רק תביא לי מלחמה ואני תוקע אותם בחזרה לתוך החור ש- ממנו הם יצאו.

זהו, חביבי, שתהיה השנה ה- בעל"ט השנה בה נמחה את חר-פת-אוקטובר!
ושתהיה בריא.

אנחנו קורעים להם את הנשמה אם הם באים עלינו כמו בני-אדם!

שוונצים כאלה! מסתובבים עכשיו עם האף בעננים, עושים חזיונות אור-קוליים בקו בר-לב, מסתכלים עלינו מלמעלה ומרגי-שים פייטרים גדולים.

הקאקערים! הלא זה הכל ה- ערמוניות הערבית המלוכלכת שעשתה בשבילם את העבודה.

או-קיי, אז הם הצליחו לעשות לנו תרגיל פעם אחת. אבל זה רק פעם אחת, חביבי. עכשיו נגמרו הטריקים! הלכו! אין יותר! אוך, איך שאני מת להראות

אז שיהיה לך כל-טוב, חביבי, כל-טוב.

שיתגשם לך כל מה שאתה מאחל לעצמך, אתה שומע.

באמת תודה רבה. אני כבר יודע בדיוק מה אני מאחל לעצמי-מי השנה. אני מאחל לעצמי, ב- עצם גם לך ולכל בית-ישראל ש- נכניס להם השנה באבי-אביהם, כמו שלא הכנסנו להם כל השנים.

אתה יודע, כשאני חושב על זה, עולה לי הדם לראש; באים עלינו בפקס, מאחורה, מכניסים מכה עם עין-עקומה ואח"כ באים להשתחצן!

נראה אותם בפיי-פייט. הלא